

Pe locul de la geam

Andrei Șerbănescu

Te văd adesea, mamă, trecând văile și plopii,
Cu mâinile crestate și pe piept sudoarea frunții,
Te văd cărând în spate cu trudă strănepoții,
Pe geruri, frig și noapte sângerând straietele morții,
Te vreau acasă, mamă, să te strâng, să te apropiu!

Te văd departe, tată, mai cărunt decât te știu,
Mai bolnav decât ai fost, mai închis, mai nedormit,
Te văd muncind de veacuri și-ntru tot neodihnit
De o iubire abstractă ce nicicând n-am să cuprind...
Te vreau acasă, tată, mai tânăr și mai viu!

Mi-e dor de voi, părinți, iar timpul trece abrupt
Și mult nu va mai fi până-n ceasul despărțirii,
Când doar icoana voastră va luci-n chinul privirii...
Iar eu acum sunt singur și pierdut în ale firii...
Niciunde nu vă aflu, iar timpul trece crunt...
Vă vreau din nou, părinți... vă vreau atât de mult!